

for beregningens rigtighed er opnået. Systematisk manuel revision af skattekalkulationerne må herefter anses for overflødig.

Det foreslås derfor, at § 5 ophæves, og at § 3, stk. 1, ændres, således at det påhviler ligningsdirektoratet at føre tilsyn med skattekalkulationernes rigtighed i samme udstrækning, som det påhviler direktoratet at føre tilsyn med skatteansættelserne.

Til § 1, nr. 3 og 4.

Ved forslagene lovfæstes gældende praksis, hvorefter ligningsrådet anser sig for berettiget til ikke alene at ændre ansættelser, men også til at foretage nye, hvor dette tidligere fejlagtigt er undladt, samt til at bemyndige et skatte- eller et skyldråd dertil.

Til § 1, nr. 6.

I § 8 findes bestemmelserne om landsskatterettens sammensætning.

Antallet af retsmedlemmer er, jfr. stk. 1 og stk. 3, foreslået udvidet fra 22 til 24, således at de 2 nye medlemmer skal udnævnes af finansministeren og opfylde betingelserne for at kunne blive landsdommer, jfr. i øvrigt ovenfor under de almindelige bemærkninger.

Den hidtil gældende regel om, at mindst 3 medlemmer skal deltage i en sags afgørelse, er foreslået opretholdt, jfr. stk. 4. Det spørgsmål har været rejst, om mere end 1 i gruppen retsformandviceformænd har adgang til at deltage i afgørelsen af den enkelte sag. Dette har dog stedse været antaget af retten og navnlig fundet sted i sager, der gav anledning til særlig tvivl. Formuleringen af stk. 4, 2. punktum, lovfæster hidtidig praksis. Under den revision af landsskatterettens forretningsorden, der agtes gennemført, vil det blive fastsat i denne, at de retsmedlemmer, der er udnævnt af finansministeren eller valgt af folketinget, ved den enkelte sags afgørelse skal udgøre mindst $\frac{2}{3}$ af samtlige i afgørelsen deltagende.

Stk. 5 indeholder den ny bestemmelse, at også ekspeditionssekretærer og fuldmægtige ved landsskatteretten efter rettens bestemmelse under hensyn til omfanget af dens arbejde skal kunne deltage i afgørelse af klager over indkomst og formue. Hidtil har landsskatteretten alene kunnet give kontorchefer ved retten adgang dertil. Navnlig i sager, hvor en klager har været indbudt til at udtale sig mundtlig for en tjenestemand ved retten, vil det kunne være hensigtsmæssigt, at denne også kan deltage i sagens afgørelse.

Bestemmelsen i § 8, stk. 1, om honorarer til landsskatterettens medlemmer foreslås udeladt som overflødig.

Til § 1, nr. 7.

Det har ikke hidtil været muligt at påklage en formentlig for lav ansættelse af indkomst og formue. En sådan begrænsning af klageadgangen må anses for mindre vel begrundet, og forslaget tager sigte på at ophæve begrænsningen.

Til § 1, nr. 8.

Efter den gældende regel i § 10, stk. 2, kan landsskatteretten kun tage stilling til en ansættelse, der hviler på et umiddelbart skøn, hvis klageren meddeler sådanne nye oplysninger, at retten derved kan danne sig et selvstændigt skøn. Efter forslaget skal det ikke længere være afgørende, at der foreligger nye oplysninger i sagen.

Til § 1, nr. 9 og 13.

Bestemmelserne i § 12, stk. 4, 2. punktum, og i § 16, stk. 2, vedrører den nu ophævede lovgivning om grundstigningsskyld og foreslås derfor udeladt.

Til § 1, nr. 10 og 12.

Skattesager af den art, der er undergivet påkendelse ved domstolene, har hidtil måttet anlægges ved Københavns byret eller Østre landsret i overensstemmelse med de almindelige regler for borgerlige sager i lov om rettens pleje. Man har fundet det rimeligt, at alle sådanne sager indbringes ved landsret som første instans. Man har herefter tillige fundet det rimeligt, at skattepligtige, der ved sagens anlæg har deres hjemting i Vestre landsretskreds, skal have adgang til at anlægge sagen ved denne landsret. Det som nr. 10 stillede forslag tager sigte herpå. Ved det som nr. 12 stillede forslag gøres landsret undtagelsesfrit til første instans, såfremt finansministeren, i de tilfælde hvor det er muligt, ønsker at indbringe en af landsskatteretten truffet afgørelse for domstolene.

Til § 1, nr. 11.

Det forekommer ret hyppigt, at spørgsmål af skattemæssig interesse for andre end klageren foreligger til behandling. Det har herunder været følt som et savn, at der ikke findes regler, der omhandler landsskatterettens adgang til at lade trediemand udtale sig i løbende sager, i hvis udfald de af skattemæssige grunde kan være interesserede. Nærværende forslag, der er i overensstemmelse med landsskatteretsudvalgets indstilling, tager sigte på at afhjælpe dette savn.